

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 11 lipca 2017 r.

skargi J. J.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w S. z dnia 23 maja 2016 r., sygn. akt II Ca (...)

wydanego w sprawie z powództwa J. J.

przeciwko S. O.

o zapłatę,

1) skargę odrzuca i odstępuje od obciążania skarżącego kosztami postępowania skargowego,

2) przyznaje adwokat M. N. od Skarbu Państwa Sądowi Okręgowemu w S. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu w postępowaniu skargowym.

UZASADNIENIE

Powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 23 maja 2016 r., którym oddalono jego apelację od wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 1 grudnia 2015 r., wskazując, że zaskarżony wyrok jest niezgodny z art. 379 § 5 k.p.c., art. 23 i 24 k.c., art. 98 i 102 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego merytorycznego orzeczenia w zasadzie sądu drugiej instancji i wyjątkowo - w przypadku określonym w art. 424¹ § 2 k.p.c. - sądu pierwszej instancji, kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Skarga jest nie tylko środkiem nowym, ale i wyjątkowym. Zasadą bowiem jest, że prawomocność, tworzy nowy stan prawny pomiędzy stronami albo *erga omnes*, jak też sanuje wszelkie ewentualne naruszenia prawa, którymi orzeczenie jest dotknięte. Z tego względu jest środkiem wysoce sformalizowanym i wszystkie jej wymagania konstrukcyjne określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. należy interpretować ściśle.

Do tej kategorii wymagań należy uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego dotyczy (art. art. 424¹ § 4 k.p.c.). Uwzględnienie bowiem skargi i stwierdzenie, że prawomocne orzeczenie jest niezgodne z prawem, ma charakter prejudykatu, gdyż stwarza możliwość dochodzenia od państwa odszkodowania za szkodę wyrządzoną przez jego wydanie. Spełnienie tego wymagania polega na wskazaniu rodzaju i rozmiaru szkody. Wywód ten powinien także zawierać informację dotyczącą czasu jej powstania i określać związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem. Nie jest spełnieniem tego wymagania odwołanie się do szkody niesprecyzowanej, hipotetycznej, czy też mogącej powstać w przyszłości (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006 nr 1, poz. 16, z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141 i z dnia 27 października 2005 r., V CNP 28/05 niepubl.). W skardze nie spełniono tego wymagania, gdyż odwołano się do ewentualnej szkody przyszłej. Ze skargi wynika bowiem, że powód nie zapłacił jeszcze zasądzonych zaskarżonym wyrokiem kosztów w kwocie 2400 zł.

Zasygnalizowane wymaganie jest elementem konstrukcyjnym skargi i dlatego brak ten jest nieusuwalny w trybie właściwym dla naprawiania braków

formalnych pism procesowych. Z tych względów skarga podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

aj

r.g.